conſilo neſtoris cõmuniter acceptato regẽ agameno
nem ĩ eoꝝ ducem exercitus ⁊ principẽ iterũ elegerũt.

¶ De mirabili potentia troili.

SEquẽti vero die troiani cum acieb9 eoruꝫ belli
cis ordinatis egrediũtᷣ ad bellum Cõtra quos
greci ſtatĩ irruũt aĩmoſe ꝓpter qꝺ bellum durum ꝯ
mittitᷣ ĩter eos ex quo mortuoꝝ ſequitᷣ magna cedes
Sed cũ eo die nubiloſ9 ⁊ obſcurus aer multas plu
uias effudiſſꝫ nichilomin9 bello feruẽte mltoꝝ mort
uoꝝ ſanguis effũditur ⁊ increbris ictibus enſiũ multi
deficiunt de grecis amplius ꝙ̃ troianis. Tunc troil9
in armatoꝝ maxima comitiua bellũ ingreditᷣ quem
greci ſuſtinere aliquatenus non valẽtes fugiũt ante
eum ⁊ fugiẽtes in multa affluentia pluuiaꝝ diuertũt
ad caſtra quos troiani vſqꝫ ad eoꝝ tẽtoria ĩſecuntᷣ
Et demũ eis dimiſſis ibidẽ ꝓpter turbati tpis tem
peſtatẽ ad ciuitateꝫ eorum redeunt ⁊ ſe recipiũt ĩ ea
dem Sequenti vero die inter eos letale prelium ĩſtau
ratur ⁊ bello cõmiſſo troilo ad prelium veniente mul
tos ex grecis interfecit plures eorum nobiles comi
tes et barones ac maiores ⁊ ſic eo die vſqꝫ ad noctis
tenebras fuit pugnatũ ſic ſine intermiſſione proxime
ſubſequentes ſeptem dies Et dum greci ãplius ſuſti
nere non valerent propter multoꝝ corpora mortu
orum duorum menſiuꝫ ĩducias in firmitate treuge a r
ge priamo per eoꝝ nuncios petierunt que ꝯceſſe fue
runt ab eo treuga iurata. Infra tẽpus vero treuge ꝺ
dicte agamẽnon ad achillem nuncios ſuos miſit du
cem videlicet neſtorem ulixem ⁊ diomedem. vt achil
lem moneant ⁊ inducant ꝙ ad bellum cum aliis gre

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cis ammodo veniat ⁊ ſuos grecos ſic interimi crude
liter ab eorum hoſtibus non permittat· qui dum ad
achillem veniunt· eos achilles in maxima iocundita
te recepit. Et conſedentibus eis ſimul vlixes primo
allocutus eſt achillem dicens· Domine achilles non
ne intentionis veſtre ⁊ omnium noſtrum fuit tot re
gum videlicet ⁊ principum regna noſtra deſerere ⁊ ī
regnum regis priami in forti brachio nos conferre
vt regem priamum ⁊ ſuos morti tradere valeremus·
⁊ ciuitatem ſuam troiam perpetuam euertere ī ruinā
Unde nunc vobis animus nouus aduenit· ⁊ volūta
te mutata in contrarium declinaueritis motus vr̄os
poſt tot damna nobis in hac terra a troianis illata
poſt tot anguſtias ⁊ dolores· cum troiani tot reges
ex noſtris ⁊ nobiles neci tradiderint. tentoria noſ
tra ſpoliauerint· ⁊ expoſuerunt ad predam. ⁊ tot in
cendio exuſſerint naues noſtras· Nonne in virtute
veſtri brachii ad ſpem iaꝫ victorie noſtre peruenim⁹
qui fortiſſimum hectorem morti tradideritis inter
emptum a quo troianorum ſpes ſalutis ⁊ eorum vic
torie dependebat ⁊ nūc deiphebo mortuo fratre ip
ſius hectoris omnis ſpes ſalutis a troanis penitus
ſit ſublata· Et nunc vos qui in veſtrarum viriū po
tentia tante fame gloriam queſiuiſtis vultis vt nunc
tante fama glorie veſtra per actus contrarios extin
guat᷑· vt ſuſtineatis etiam gentem veſtrā amare mor
te ſuccumbere quam tanto tempore in effuſione pro
prii veſtri ſanguinis defendiſtis. Placeat āmō ergo
vobis domine ipſius fame vr̄e gloriam manutenere

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

viuacem ⁊ tueri veſtros· qui ſine potẽtie veſtre ſub
ſidio nihil poſſunt. Ad hoc vt bello de cetero cõtra
hoſtes veſtros dirigatis arma victricia· vt ab ipſis
celerem poſſimus obtinere victoriã. vt per vos pro
certo ſperamus. Et ad hec vlixes p̃dicto ſuo collo
quio finez fecit· Achilles vero hoc mõ tunc ad vlixis
verba reſpondit· Domine vlixes ſi vt dixiſtis ad ter
ram acceſſimus eo propoſito quo in ſermone veſtro
placuit declarare vobis ſecure dicer̃ poſſumꝰ. ꝙ mag
ne fatuitatis aura nos ĩpulit ⁊ maxie ſtulticie ſpũ ſra
puit ſenſꝰ nrós. vt propter vniꝰ duz taxat regis vxo
rem viz domini menelai tot reges ⁊ principes ſe mor
ti ſubiecerĩt· ⁊ quod nos per troianos crudeliter mo
riamur in regionibus alienis· Nonne melius fuiſſet ĩ
clito palamidi in nobili ſuo regno morari/ q̃ȝ fuiſſet
morti traditus in prouincia aliena · ⁊ aliis regibus
nris qui in bello perempti vitã extra regna ꝓpria fi
nierunt· Sane cuz maior pars mundi tã militũ q̃ȝ no
biliuz ſit ĩ hoc exercitu ꝯgregata· ſi oẽs eos ꝯtigat
deficere in hac terra reficiet̃ ⁊ ꝓpagabit̃ mundꝰ tot
deficientibꝰ nobilibus ex vili ꝓgenie ruſticoꝝ Nõne
ille fortiſſimꝰ hector vitã miſerabiliter ĩ hoc bello
finiuit· Sic de facili poſſez ⁊ ego q̇ tãte fortitudinis
nõ exiſto· Req̇rer̃ me igit̃ ł rogar̃ ꝙ ꝯtra troiãos ꝓ
cedã ad bellũ ẽ labor amiſſus nec eĩ mei ꝓpoſiti nec
ĩtẽtio mea ẽ me ãpliꝰ mortalibꝰ bellis ingerere. Nam
malo mee ſtrẽnuitatis famã extigui potiꝰ q̃ȝ pſonaz
ꝓbitas eĩ ⁊ ſi qñz laudet̃ repẽte obliuio eã ſubiũgit
Satis itaqȝ neſtor ⁊ diomedes achillẽ ĩ eorũ ſermoni
bus allicere ſtuduerũt ſed nullo mõ potuerũt ipm

inducere· vt nec eorum ſermonibus / nec agmēnonis p̄cibus conſentiret. Perſuaſit tamen eis vtile eē pa cem querere troianoꝝ· anteq̄ȝ in eoꝝ bellis tot nobi les pereāt ⁊ ſuccumbant· Redeunt ergo ad agamēno nē vlixes diomedes ⁊ neſtor ⁊ ei cuncta referūt. que ab achille per ordinem didicerunt. Quare agamēnō omnes reges grecorum ⁊ principes ⁊ maiores ad col loquium cōuenire mādauit. quibus oīb9 ſimꝇ īūctis in vnum voluntatem achillis ⁊ ei9 reſiſtentiā publi cauit qualiter ip̄e rogatus ab eo ⁊ ab aliis grecoruȝ principibus venire cōtra troianos ad bellū abſolu te negauit· ⁊ qualiter ip̄e grecis reditum ad propria p̄ſuaſit ⁊ pacē q̄rere cū troianis· De his igitꝰ q̄d ani vobis ſit ⁊ quid a nobis ſit de cetero faciendum· v nuſquiſq̄ȝ veſtrū (ſi placet) voluntatē ſuā exide ma nifeſtet· Et ſic agamēnō ſuo colloquio finē fecit Me nelaus vero q̇ prim9 in loquēdo ſurrexit pacē q̄rere cū troianis ſatis dixit eē iniquū cū hectore ⁊ deiphe bo mortuis troiani ſe magis mortuos reputēt q̄ȝ vi uētes ⁊ certū ſit āmō ꝙ abſq̄ȝ achillꝰ potētia de troi anoꝝ victoria ſim9 ſecuri· Sȝ vlixes ⁊ neſtor menela o mirabiliter ꝯtradicūt dicētes nō eē miꝝ ſi menela9 bellū appetit ⁊ reditū diſſuadet cū ī recuperatiōe ſue vxoris ſpiritus eius totus anhelat. Nec enī adhuc pōt cenſeri troia hectore ⁊ deiphebo mortuis vidu ata· cū ibi ſit alius hector q̇ nō miori p̄dit9 ē virtute īclitus· ille. ſ· troil9 q̄ non minus q̄ȝ ſi hector viueret grecos affligit ⁊ ſit ibi alius deipheb9 videlicȝ paris qui non minoris virtutis deiphebo ī bellandi virtu te perſiſtit· Quare pacem per omnia ſuadent. et

reditum poſt pacis effectum. Calcas vero troianoꝝ
proditor ⁊ antiſtes quaſi furibūdus exclamans in
ter grecos dicēs. Ha viri nobiles quid facere cogita
tis ↄtra voluntatem ⁊ iuſſa deoruꝫ. Dii enī ꝓ certo
vobis victoriā ſpondēt vt infallibiliter ab eoꝝ ore
percepi. ⁊ diis illudere non ſit tutum nec eorū iuſſiōi
bus cōtraire. Arma igit̄ capite contra troianos iſtau
rate viriliꝰ ↄtra eos nec deficiat manus vrā donec
de eis ſperatā victoriā cōſequi valeatis. quaꝫ dii vo
bis cōſequi irrefragabiliter ſtatuerunt. Ad verba igi
tur calcantis antiſtitis vniuerſi greci contra troiāos
vigorē ⁊ durū aīm reſūpſerūt. nec curātes de achill'
ſubſidio ac ſi ipe nō eēt aliquatenꝰ inter eos.

¶ De vndecimo bello.

Induciis igit̄ duorū mēſium iam exactis datis
ad treugā greci eoꝝ ordinatis aciebus ad bellū
egrediunt̄ viriliter cauſa pugne. Cōtra quos troiani
qui tunc fuerunt ad bellum egreſſi feſtinanter occur
runt. ⁊ bellum aſperum committit̄ inter eos. ⁊ multa
cadunt hincinde cadauera mortuoꝝ. Tunc troilus
bellum intrauit in maxima pugnātium comitiua gre
cos interfecit. dum mortem ſui fratris properat vin
dicare. Scripſit dares ꝙ eo die troilus mille milites i
terfecit ex grecis. Greci fugiūt ante eū dare terga coac
ti. quos troiani vſqꝫ ad eorū tentoria in ore gladii
perſequuntur. ſed nox ſuperuenit ⁊ prelium ſeparat̄
Sequēti uero die duodecimū bellū durum ⁊ aſpimū
eſt commiſſum. cum greci ad vindictam ſuorum vi
riliter anhelantes dira morte inſiſtunt contra troia
nos. Illic enim diomedes mirabiliter cōtra troiāos

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf